

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Oszályozás

Tárgy

381.6.

Hely

Idő

1915. 1

Személy

Helyszám

Szerző: .....

Cím: Rendkívüli közgyűlésre méltatják a drágaságot ...

Forrás: AZ Est

Bp.

(Hely)

1915 IX. 30

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Rendkívüli

közgyűlésre méltatják a drágaságot végre-valahára. A drágaság rendkívüli lett, a vele foglalkozó közgyűlés sem lehet közönséges. Érdekel, majdnem izgat bennünket, hogy a főváros kilé -e passzivitásából, a mely süketen és vakon mered a kiuzsorázott polgárokra s magához tér-e apátiájából, a melynek egészen mindegy, hogy mi van, hogy van? Nem akarunk bünbakot hajszolni, de logikátlan-e, vagy igazságtalan-e, ha egy város bármilyen állapotaiért a polgármestert tesszük felelőssé? Ha Budapesten édeni olcsóság lenne, az a polgármester dicsősége lenne, s mért türhetetlen drágaság van, ez az ő büne.

Igy okosodik az egyszerű ember, de hogy ez az okoskodás eltalálja-e az igazságot, az nem bizonyos. Nálunk olyan szörnyen össze vannak zavarva a dolgok, hogy az egészséges logika úgy elveszik bennük, mint gombostű a szénakazalban. Lehet hogy a polgármester ártatlan benne, hogy a főváros ilyen gyalázatosan van ellátva. Miért türi azonban a gyalázatos állapotokat s az érték járó jogos kritikát s a polgárság fölháborodását? Ha a fővárosnak nincs hatalmában, hogy a bajt orvosolja, miért nem mondja

még nyiltan? Miért hordja érte a polgármester ezt a nagy népszerűtlenséget?

Most abban reménykedünk, hogy a rendkívüli közgyűlés rámutat a bajok magjára. Akkor aztán mindent orvosolni lehet. Legjobb volna, ha az angol muniációs miniszterium mintájára hirtelen egy élelmezési miniszteriumot csinálna a kormány. Egy miniszteri hatalom könnyen legyőzhetne minden akadályt. Előle nem dughatná el készleteit sem a nagybirtokos, sem a nagykereskedő, könnyen segíthetne a szállítás bajain, mert mindenre lenne hatalma.

Belőlünk hiányzik az egymás gondja, baja iránt való érzékenység, az iskola elfelejtette ezt belénk nevelni, vaskeretű intézményeket kell hát alkotni, a melyek kényszerítsenek mindenkit az emberségre. A mi szörnyű drágaságunk az embertelenség műve. Mindenünk megterem, csak épp az a belátás nem, hogy ha az ország mindnyájunké, a termése is közös tulajdon.

Székesfehérvári házi nyomda 1915.